

[Niels Højland]

Begrundelse

De to erhverv er i dyb krise og har et akut behov for tilførsel af kapital. En oplagt mulighed ville være, at ATP og LD mod sikkerhed kunne udlåne penge til de to erhverv på samme vilkår som f.eks. pengeinstitutter.

*Svar (10/12 92):***Arbejdsministeren (Kirkegaard):**

Jeg har indhentet følgende udtalelse fra ATP:

»Reglerne for anbringelsen af ATP's fondsmidler fremgår af ATP-lovens § 26, og denne bestemmelse giver allerede i dag forskellige muligheder for ATP til at yde lån til erhvervslivet:

1. Efter § 26, stk. 3, kan fondsmidlerne således anvendes som lån til arbejdsgivere, der har indbetalt bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, dog aldrig ud over 50 pct. af det indbetalte bidrag og aldrig under 500 kr. Lånene ydes gennem banker og sparekasser til den for disse institutioner sædvanlige udlånsrente, og pengeinstitutterne er ansvarlige over for Arbejdsmarkedets Tillægspension for lånets tilbagebetaling.
2. Efter § 26, stk. 4, litra c, gives der endvidere bl.a. mulighed for ATP til at foretage udlån til erhvervsvirksomheder.

Begge muligheder skal ses i sammenhæng med reglen i ATP-lovens § 26, stk. 1: »Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension skal forvalte fondsmidlerne således, at de bliver til størst mulig gavn for tillægspensionsordningen. Ved midlernes placering skal herved tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning.«

Fra LD har jeg indhentet følgende udtalelse:
»LD-lovens § 6 angiver de retningslinier, som bestyrelsen for LD skal overholde i forvaltningen af midlerne i LD.

I § 6, stk. 1, bemærkes således, at der skal »tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning«. Herefter er der i stk. 2 nævnt en række typer såkaldt »guldrandede«, og i stk. 3 nævnes, at maksimalt 25 pct. af midlerne kan anbringes i andre aktiver (»ikke-guldrandede«).

For så vidt angår det lovmæssige ser LD ikke, at der er hindringer for at foretage udlån under henvisning til LD-lovens § 6, stk. 3. Dog finder LD, at opgaven at formidle kapital til selvstændige fiskere og landmænd er en naturlig opgave for f.eks. pengeinstitutter, idet disse besidder den fornødne kapacitet til at foretage kreditvurderingen i den enkelte sag.

LD yder i dag lån med pant i fast ejendom gennem køb af pantebreve. For netop at sikre opfyldelsen af LD-lovens bestemmelser i § 6, stk. 1, betinges købene af en garanti fra pengeinstitut eller forsikringselskab.«

Jeg kan henholde mig til disse udtalelser, hvoraf det fremgår, at der ikke er behov for lovændringer.

Spm. nr. S 205Til *socialministeren* (1/12 92) af:**Pia Kjærsgaard (FP):**

»Hvorfor giver ministeren i sit svar på spørgsmål nr. S 59 en opgørelse for perioden 1. januar 1990 til 20. oktober 1992, hvis ministeriet ikke har dispenseret siden?«

Begrundelse

Der henvises til Ritzaus Bureaus telegram fra den 30. november 1992 samt ministerens svar på spørgsmål nr. S 59.

*Svar (8/12 92):***Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Jeg skal henvise til svaret på spørgsmål nr. S 208, hvoraf det fremgår, at Socialministeriet fortsat kan tage stilling til ansøgninger om dispensation fra garantierklæringer, når ansøgning om familiesammenføring er indgivet inden den 27. juni 1992, hvor den ændrede udlændingelov trådte i kraft.

Spm. nr. S 206Til *socialministeren* (1/12 92) af:**Pia Kjærsgaard (FP):**

»Hvor meget koster de 361 fulde dispensationer fra indgåede forsørgelseserklæringer skatteborgerne om året, og hvor meget har de kostet indtil nu?«

Svar (8/12 92):